

Information om nya regler avseende kunders hållbarhetspreferenser

När du som kund får råd om hur du ska placera dina pengar är den finansiella rådgivaren skyldig att samla in information om dig för att därefter bedöma om en viss sparprodukt är lämplig för dig att investera i (så kallad lämplighetsbedömning). Nu har det kommit nya EU-regler som ställer krav på att rådgivaren i lämplighetsbedömningen ska beakta om, och i så fall hur, du vill investera hållbart. Det kan finnas olika uppfattningar om vad som är en hållbar investering. De nya EU-reglerna syftar till att underlätta och förtydliga rådgivningen kring så kallade hållbarhetspreferenser.

I detta informationsblad ges översiktlig information om de tre metoder som rådgivaren kommer att gå igenom för att bedöma om och hur du vill investera hållbart, det vill säga om du har hållbarhetspreferenser. Metoderna är: (1) huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer (engelska: Principal Adverse Impact, PAI), (2) hållbara investeringar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (SFDR) och (3) miljömässigt hållbara investeringar enligt EU:s taxonomiförordning (EU-taxonomin). Du kan använda informationsbladet för att ställa frågor till din finansiella rådgivare för att avgöra om, och i så fall hur, du vill investera hållbart.

Eftersom EU-regleringen fortfarande är under utveckling kan det i dagsläget saknas tillräcklig information för att de ovan nämnda metoderna ska kunna användas för en viss sparprodukt. Detta kommer att lösa sig med tiden när mer information blir tillgänglig.

1. Huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer (Principal Adverse Impact, PAI)

Huvudsakliga negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer handlar om hur verksamheten i ett företag påverkar omvärlden, bland annat miljön, arbetsförhållanden och sociala villkor. Till exempel kan verksamheten medföra utsläpp av koldioxid, påverka den biologiska mångfalden eller bryta mot OECD:s riktlinjer för multinationella företag. När du får råd om hur dina pengar ska placeras kan du be rådgivaren att ta hänsyn till någon eller flera av dessa huvudsakliga negativa konsekvenser från de företag som sparprodukten investerar i.

Finansiella rådgivare och producenter av sparprodukter såsom fondbolag och försäkringsbolag ska lämna information om sitt hållbarhetsarbete och sina sparprodukter. Det är i dag inte tvingande att lämna information om huvudsakliga negativa konsekvenser och hur dessa har hanterats, så det är inte säkert att den informationen finns tillgänglig för alla sparprodukter.

2. Hållbara investeringar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (SFDR)

Producenter av sparprodukter ska informera om hur stor andel av sparprodukten som består av hållbara investeringar enligt SFDR. I SFDR definieras på en generell nivå vad som utgör en hållbar investering från ett miljömässigt eller socialt perspektiv. Det är producenten själv som utifrån SFDR:s definition sätter upp kriterier för vad som ska anses som hållbart eller inte. I bedömningen klassas hela företaget som hållbart även om endast en del av företagets verksamhet bidrar till ett hållbarhetsmål. Eftersom gränsdragningar kring hållbara investeringar kan vara olika för olika sparprodukter är det inte säkert att de går att jämföra på ett rättvisande sätt.

SFDR delar in sparprodukter efter om de har hållbara investeringar som mål (så kallade artikel 9-produkter), om de främjar miljörelaterade eller sociala egenskaper (så kallade artikel 8-produkter), respektive övriga produkter. Artikel 9-produkter får i princip enbart investera i företag som anses vara hållbara, medan artikel 8-produkter kan främja hållbarhet på andra sätt, till exempel via exkludering eller påverkansarbete. Artikel 8-produkter kan ha stor skillnad i ambitionsnivå i sitt hållbarhetsarbete.

3. Miljömässigt hållbara investeringar enligt EU:s taxonomiförordning (EU-taxonomin)

Producenter av sparprodukter ska informera om hur stor andel av produkten som består av miljömässigt hållbara investeringar enligt EU-taxonomin. I EU-taxonomin definieras om ett företags ekonomiska verksamheter kan anses som miljömässigt hållbara. Genom att ange hur stor andel av investeringarna som ska vara placerade i taxonomiförenliga verksamheter kan du som kund styra ditt kapital till mer miljömässigt hållbara verksamheter. EU-taxonomin är i dagsläget endast delvis klar. Därför kommer det under de närmaste åren vara svårt att få fullständiga uppgifter om en sparprodukts taxonomiförenlighet, vilket innebär att endast en mindre andel kommer att vara taxonomiförenlig.

Metoderna ovan kan användas enskilt eller kombineras för att fastställa dina hållbarhetspreferenser. Om det inte skulle finnas någon produkt som motsvarar dina hållbarhetspreferenser finns det alltid möjlighet för dig att anpassa dina preferenser. Den investering som du erbjuds ska alltid vara lämplig för dig.